

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Зоя Тітенко
к.е.н., доцент

*Національний університет біоресурсів
і природокористування України (Україна)*

У сучасних умовах господарювання вирішальним чинником економічного зростання економіки країни та підвищення конкурентоспроможності кожного підприємства є впровадження інноваційної діяльності. Як свідчить зарубіжний і вітчизняний досвід, однією з важливих проблем розвитку підприємства є ефективне управління інноваційними процесами та розвиток інноваційної діяльності підприємств завдяки власним та залученим фінансовим ресурсам.

Сьогодні Україна стрімко розробляє вісім інноваційних проєктів, здатних вирішити екологічні, соціальні, демографічні та інші проблеми. Зокрема, в Україні здійснюють такі інноваційні проєкти: «Енергія природи», «Нова якість життя», «Якісна вода», «Відкритий світ», «Місто майбутнього», «По-вітряний експрес» та ін. [1].

Серед проблем, що гальмують на сучасному етапі подальший розвиток інноваційної діяльності, можна виділити такі: фінансові, економічні, політичні, екологічні, організаційні, соціальні та інші.

Скорочення фінансових можливостей підтримки інноваційної сфери як з боку держави, так і з боку приватних підприємств, зниження інноваційного попиту, недостатня сформованість інноваційної інфраструктури актуалізують питання фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств. Питання обсягу ресурсів, що забезпечують інноваційний процес на всіх його стадіях, так і ефективності інститутів, які спрямовують потоки ресурсів і координують різні ланки інноваційної діяльності, є критично важливими для української економіки.

Труднощі, що виникли під час розв'язання зазначених проблем, і низький (близький до нуля) відсоток реалізації проєктів за трансфером технологій зумовлені головним чином такими причинами [2]: нечіткими організаційно-правовими та організаційно-економічними механізмами інноваційного розвитку підприємств; децентралізацією державних рішень із питань трансферу технологій та інноваційного розвитку українських підприємств; недостатнім рівнем інвестиційного клімату, а також державних гарантій для внутрішніх і зовнішніх інвесторів; наявністю розбіжностей в цій сфері між Міністер-

ством економіки України, Міністерством освіти і науки України, Державним агентством з інвестицій та інновацій та НАН України.

Необхідно враховувати наявність різних форм упровадження інновацій у виробництво. Перша форма оновлення виробничого апарату характерна для підприємств машинобудування: випуск нових конкурентоспроможних машин і агрегатів здійснюють в чинних цехах із застосуванням нових технологій, матеріалів, інформаційних комунікацій з установленням нових верстатів, переплануванням територій і виготовленням нового оснащення.

Серед проблем інноваційного розвитку України можна виділити чотири основні: складність у фінансуванні інноваційних програм; суперечність між інтересами держави і представниками організаційних структур; стрімкий розвиток науково-технічного прогресу і повільне впровадження нововведень; низький рівень захисту інтелектуальної власності.

В Україні є дуже великі перспективи інноваційного розвитку, але через політичні, економічні та соціально-демографічні проблеми впроваджувати нововведення стає складно. Багато підприємств відмовляються впроваджувати інновації через підвищення витрат. Останні дослідження показують, що науково-технічний прогрес стрімко розвивається, але навіть учені не прагнуть впроваджувати інновації у виробництво. Через економічні проблеми в Україні більшість науковців виїжджають із країни, що позбавляє Україну більш ефективного розвитку науково-технічного прогресу.

Список використаних джерел

1. Жаліло Я. А., Покришка Д. С., Бережний Я. В. Національні проекти у стратегії економічної модернізації України. К.: НІСД, 2013. 144с.
2. Космидайло І. В. Проблеми інноваційного розвитку в Україні та шляхи їх вирішення. Актуальні проблеми економіки. 2007. № 2. С. 20–27.